

havde anvendt højere Takster, end Loven tillader, og hvis man ikke ved at give Befordrings-, Cykle- og Telefongodtgørelse og paa forskellige andre Maader havde søgt at bøde paa Forholdet, havde dette været fuldkommen urimeligt. Med Hensyn til Optræning af Restancer er det mange Steder vanskeligt, for ikke at sige umuligt, for Sognefogderne at faa nogen som helst Godtgørelse for deres Arbejde paa dette Omraade. Det mærker vi, som har med den kommunale Administration at gøre, i høj Grad; det virker generende paa den Maade, at det stadig bliver vanskeligere at faa gode Sognefogder, fordi Folk bliver kede af at have med et brydsomt og ubehageligt Arbejde at gøre uden at faa et nævneværdigt Vederlag derfor. Jeg vil meget henstille, at Sagen behandles i et Udvalg, hvor den højtærede Justitsminister muligvis kunde gøre Rede for, om han kunde tænke sig at stille Forslag om Ændring af disse meget uheldige Forhold.

For øvrigt skal jeg tilsige mit Partis velvillige Støtte til Behandling af Sagen, idet vi anser en Ændring af Forholdet for at være i høj Grad paakrævet.

Carlsen-Skiødt: Paa det konservative Folkepartis Vegne skal jeg anbefale det foreliggende Lovforslag; jeg har en Følelse af, at det vil afhjælpe et længe følt Savn. Det er 65 Aar, siden Loven af 4. Marts 1857 blev givet, og man kan ikke nægte, at de økonomiske Forhold her i Landet har ændret sig ganske betydeligt siden da. Dertil kommer, at Sognefogdernes Arbejde er blevet stærkt forøget, saaledes at den foreslaaede Lønsskala, 80—400 Kr., maa anses for meget beskedne. Ganske vist betragtes Sognefogedbestillingen, som det er nævnt, som noget af et Æres- og Tillidshverv; men man kan nu en Gang ikke leve af Æren alene, saa værdifuld den end kan være. Naar der kræves et vist Maal af Arbejde, er det rimeligt, at der ogsaa ydes et nogenlunde passende Vederlag.

Mads Larsen: Jeg skal villigt erkende, at det er beskedne Lønninger, Sognefogedbestillingerne hidtil har været aflagt med, og det kunde maaske derfor synes betimeligt at foretage de her foreslaaede Forhøjelser. At Tidspunktet er inde dertil, er jeg dog ikke helt overbevist om. Det synes mig ikke umiddelbart indlysende, at man paa et Tidspunkt, hvor man regner med, ja, endogsaa fra visse Sider i dette Ting med Styrke kræver, at Lønningerne skal ned, skal skride til Lønningsforhøjel-

ser paa indtil 100 pCt. Jeg hørte nok det ærede Medlem Hr. N. P. Nielsen sige, at Sognefogedhvervet har hidtil været betragtet som et Æreshverv, men det var ikke længere tilstrækkeligt, i alt Fald ikke i de bymæssige Bebyggelser. Dette sidste skal jeg ikke udtale mig om, men i hvert Fald i allerstørste Parten af Landkommunerne er Stillingen som Sognefoged ret stærkt eftertragtet. Og man plejer jo, i alt Fald fra Flertalspartiernes Side her i Tinget, at opstille som Kendetegn paa, om Lønningerne for den ene eller den anden Kategori er høje nok, om der er tilstrækkelig mange, der søger at komme i Besiddelse af de paagældende Stillinger. Forholdet har hidtil gerne været det, at naar en Mand først var udnævnt til Sognefoged, blev han siddende som Sognefoged til sin Dødsdag, og det vidner ikke om, at han selv har betragtet sin Stilling som saa vanskelig, at den Løn, han fik, slet ikke var Vederlag for hans Arbejde. Denne Stilling er i høj Grad en Honnørstilling og medfører, i alt Fald adskillige Steder, at de paagældende kommer i Besiddelse af andre Hverv, som giver dem Indtægter. Og selve Hvervet, navnlig den Del deraf, som bestaar i at opkræve Skatter, især Amtsskatter, er jo heller ikke saaledes, at man kan sige, det er helt ulønnet.

Jeg vil ikke sige, at jeg ikke kan gaa med til dette Lovforslag, helt eller delvis, men jeg vil meget gerne have Forslaget overvejet i et Udvalg, blandt andet for at man derigennem kan søge oplyst, hvor meget Sognefogedstillingen de forskellige Steder i Landet har givet af Indtægt udover den egentlige Løn. Jeg tror nemlig, det er rimeligt at drage en Sammenligning mellem dette Honnørhverv og saa Hvervet som Sogneraadsmlem. I de allerfleste Landkommuner vil det sikkert vise sig, at Sognefogedstillingen, som man dog faar Løn for, ikke har givet sin Mand saa meget Arbejde, som Hvervet som Sogneraadsmlem paalægger selv de menige Sogneraadsmlemmer, der intet som helst faar for deres Arbejde. Disse Ting synes det mig betimeligt at faa overvejet i et Udvalg.

Justitsministeren (Rytter): Jeg takker de forskellige Ordførere for deres Udtalelser. Overfor det ærede Medlem Hr. Mads Larsen, som dog synes at ville gaa med til Forslaget i dets foreliggende Form, vil jeg sige, at jeg synes ikke, det er ganske korrekt at sige, at Forslaget indeholder en Forhøjelse af Sognefogedlønningerne